

UNITAT 2 – ELS INCOTERMS

1. Els INCOTERMS	2
1.1. Definició	2
1.2. Classificació	4
1.3. Els Incoterms 2010	5
2. Escandallo de costes a la importació i exportación	7
BIBLIOGRAFIA	10

1. ELS INCOTERMS

1.1. DEFINICIÓ

Els Incoterms (*International Commercial Terms*) son unes regles internacionals per la interpretació dels termes comercials més utilitzats en les transaccions internacionals, i fixats per la CCI¹ (Cambra de Comerç Internacional). D'aquesta forma, es poden evitar o reduir les incerteses derivades de les diferents interpretacions dels termes comercials dels respectius països de les parts d'un contracte de compravenda, eliminant qualsevol possibilitat de conflictes derivats del enviament de mercaderies de un país a un altre amb motiu de una transacció comercial.

La CCI va publicar per primera vegada una sèrie de regles internacionals, conegudes com "Incoterms 1936". S'han dut a terme actualitzacions en els anys 1953, 1967, 1976, 1980, 1990, 2000, essent la darrera modificació en el any 2010 (en vigor des de l'1 de gener de 2011), amb la finalitat de posar-les al dia respecte a les pràctiques comercials del moment.

Referent a la penúltima modificació (Incoterms 1990), es van tenir en compte les noves tècniques de transport i la creixent utilització del intercanvi de dades electrònics (EDI).

A les última modificacions (Incoterms 2000 i 2010), tots els canvis, tan substancials com formals, s'han fet en base a una investigació meticulosa entre els usuaris dels Incoterms i s'ha donat especial atenció als dubtes rebuts des de 1990 per el *Comité de Expertos* dels Incoterms, constituït com un servei addicional als usuaris dels Incoterms.

La finalitat dels Incoterms es establir criteris definits sobre la distribució de les despeses i la transmissió dels riscos entre ambdues parts, venedora i compradora, d'un contracte de compravenda internacional.

¹ La CCI te la seva seu a París.

El seu àmbit es limita als drets i obligacions de les parts d'un contracte internacional, en relació al lliurament de les mercaderies venudes (en el sentit de "tangibles", sense incloure les "intangibles" com el *software* d'ordinador).

Per tant, els grans problemes regulats pels Incoterms són tres:

1. El lliurament de les mercaderies.

En que moment té la obligació de lliurar la mercaderia el venedor al comprador, tan per el que fa al punt convingut com al termini acordat.

2. La distribució de les despeses.

S'estableix que despeses, produïdes des de que la mercaderia està al magatzem del exportador fins que arriba als locals del importador, són assumides per una part o per l'altre.

3. La transmissió dels riscos.

Quan es transmeten els riscos de pèrdua o dany de la mercaderia.

Els Incoterms són d'acceptació voluntària per les parts (compradora i venedora), i la seva principal virtut consisteix en haver simplificat, mitjançant denominacions normalitzades, un vinculo de condicions a complir per les parts.

Les empreses que vulguin aplicar la normativa de l'última versió, han d'especificar en el contracte que està sotmès als "Incoterms 2010" de la CCI.

En comerç internacional, en que normalment comprador i venedor no es coneixen personalment i hi ha, per tant, un nivell de desconfiança elevat entre les parts, hem de vigilar quan demanem el preu de compra d'una mercaderia, no solament en quant al Incoterm que es fa servir en l'operació, sinó també en els següents aspectes:

- La divisa de l'operació de compravenda, per el risc de canvi que pot suposar.
- El punt de lliurament, d'acord amb l'incoterm especificat i les característiques del transport.

És a dir: Preu, Incoterm (lloc de lliurament). La falta d'alguna d'aquestes tres dades comportaria moltes confusions respecte als drets i les obligacions de les parts d'un contracte de compravenda.

1.2. CLASSIFICACIÓ

La CCI, en 1990, va classificar els Incoterms de forma gradual; al primer lloc figura el terme comercial que suposa les mínimes obligacions per al venedor, per a acabar amb el Incoterm que més exigeix al venedor. Així mateix, estan agrupats en quatre categories bàsicament diferents per a facilitar la seva comprensió.

- Grup "E" - El primer grup o categoria esta format per un sol terme comercial (EXW), en el qual el venedor es limita a posar les mercaderies a disposició del comprador en els seus propis locals. Les obligacions del venedor son les mínimes.
- Grup "F" (*Free* = franc) - La segona categoria esta format per tres Incoterms (FCA, FAS i FOB), en els quals s'encomana al venedor que lliuri les mercaderies a un transportista designat pel comprador.
- Grup "C" (*cost o carriage* = cost o transport) - En els quatre termes comercials d'aquesta tercera categoria (CFR, CIF, CPT i CIP), el venedor te que contractar al seu càrrec el transport principal, però la transmissió dels riscos de pèrdua o dany de les mercaderies es a origen.
- Grup "D" (*delivered* = lliurat) - El venedor ha de suportar tots el costos i riscos necessaris per portar les mercaderies al lloc de destí acordat, segons el terme utilitzat dels cinc que componen aquest últim grup (DAF, DES, DEQ, DDU i DDP).

La nova redacció del INCOTERMS 2000 no va suposar l'eliminació de cap dels Incoterms de la versió anterior, ni tampoc en crea cap de nou, les novetats corresponen bàsicament als Incoterms FAS, DEQ i FCA. En canvi, la ultima modificació (Incoterms 2010) si ha suposat la eliminació de quatre Incoterms del grup D (DAF, DES, DEQ i DDU). i la incorporació de dos nous també del grup D (DAT i DAP).

1.3. INCOTERMS 2010

Al quadre 1 es classifiquen els 11 Incoterms de l'última versió segons la distribució de les despeses i la transmissió dels riscos entre venedor i comprador, i en el quadre num. 2 segons la modalitat de transport que es pot emprar.

Quadre 1. INCOTERMS 2010

Classificació per la distribució de les despeses i transmissió dels riscos.

Grup E	EXW	Ex Works (named place) A Fabrica (lloc designat)
Grup F	FCA	Free Carrier (named place) Franc transportista (lloc designat)
	FAS	Free Alongside Ship (named port of shipment) Franc al costat del vaixell (port d'embarcament convingut)
	FOB	Free On Board (named port of shipment) Franc a bord (port d'embarcament convingut)
Grup C	CFR	Cost and Freight (named port of destination) Cost i noli (port de destí convingut)
	CIF	Cost, Insurance and Freight (named port of destination) Cost, assegurança i noli (port de destí convingut)
	CPT	Carriage Paid To (named place of destination) Transport pagat fins a (lloc de destí convingut)
	CIP	Carriage and Insurance Paid To (named place of destination) Transport i assegurança pagat fins a (lloc de destí convingut)
Grup D	DAT	Delivered at terminal (terminal of destination) Lliurat al terminal (terminal de destí convingut)
	DAP	Delivered at place (named place of destination) Lliurat al lloc (lloc de destí convingut)
	DDP	Delivered Duty Paid (named place of destination) Lliurat drets pagats (lloc de destí convingut)

Quadre 2. INCOTERMS 2010.

Classificació per la modalitat del transport.

MODALITAT DE TRANSPORT	INCOTERMS UTILITZATS
Qualsevol mitjà de transport	EXW FCA CPT CIP DAT DAP DDP
Marítim i fluvial	FAS FOB CFR CIF

S'adjunta un link on podeu trobar: informació d'aquesta nova versió 2010, les modificacions respecte a la versió del 2000 i una taula dels Incoterms.

<http://www.incoterms-2010.com/>

A continuació s'exposen les característiques del Incoterms 2010 i de cadascun dels 11 termes definits per la CCI², definit al article següent de la revista "El exportador":

http://www.el-exportador.es/icex/cda/controller/PageExportador/0,8723,6735394_6735487_6742676_4525257_4525113_1,00.html

Com informació complementaria al següent link (estret de la revista "El Exportador" del ICEX) podeu trobar informació interessant dels 13 Incoterms 2000 definits per la CCI:

http://www.el-exportador.com/102003/digital/portada_articulo_a2.asp

² Es recomana adquirir el text íntegre (Incoterms 2010, publicat per la CCI), ja que en el món professional es fa imprescindible per operacions de comerç exterior.

2. ESCANDALL DE COSTOS A L'EXPORTACIÓ I IMPORTACIÓ

▪ Introducció

En aquest capítol es començarà desglossant els conceptes que formen el preu d'exportació a fabrica, es a dir segons el Incoterms *Ex Works*. En segon lloc s'indicaran les descripcions de les despeses d'un escandall de costos tant d'exportació com d'importació, que van des del magatzem del venedor fins a l'empresa o magatzem del comprador.

Aquestes despeses es troben desglossades en el Quadre 3 dels Incoterms 2000, que permet formar els diferents preus d'exportació de l'empresa venedora, segons el Incoterm utilitzat en el contracte de compra-venda.

Per a terminar el capítol exposarem quatre casos pràctics, dos d'exportació i dos d'importació.

▪ Escandall de costos a l'exportació i importació

Per la determinació del preu a fàbrica, preu *Ex works* (...lloc designat), de l'exportació d'una mercaderia s'inclouen els següents costos i despeses:

- Costos de l'empresa: costos fixos i variables de producció, costos generals de l'empresa, etc.
- Marge dels productes de les seves vendes al exterior, que pot variar en referència al marge aplicat en el mercat nacional. Dependrà de l'estratègia a desenvolupar en els mercats internacionals.
- Despeses financeres:
 - Despeses a curt termini.
 - Despeses bancàries de gestió, per el mitjà de pagament utilitzat i per l'assegurança del tipus de canvi.
 - Despeses del assegurament del cobrament (prima CESCE, empresa de factoring, ...).
- Despeses d'envasament, embalatge, condicionament i marcatge dels productes a exportar.
- Despeses de verificació: control de la qualitat, mesura, pes, ... de la mercaderia.

- Despeses derivades de la comercialització en el mercat de destí.
 - Comissions de vendes, en el cas de vendre amb un agent comercial.
 - Despeses de publicitat o de promoció, d'assistència a fires, ...
 - Despeses de servei post-venda.
- Descomptes per pagament immediat o per volum de compra.

En les definicions dels Incoterms, es desglossen tres tipus de despeses que incorporen una operació de compra-venda internacional:

1. Despeses en origen.
2. Despeses internacionals.
3. Despeses en destí.

1. Els conceptes que inclouen les despeses en origen son:

- Embalatge i verificació. Preparació, marcatge, paletització i la resta tasques derivades del embalatge de la mercaderia a exportar, en el magatzem del exportador. El control de qualitat, mesura, pes,de la mercaderia a exportar, també son actuacions a realitzar en aquest primer apartat de despeses.
- Carrega al camió, vagó o contenidor a fabrica o magatzem de l'empresa venedora.
- Transport local de la fabrica o magatzem del venedor al port d'embarcament, aeroport de sortida, terminal de contenidors, magatzem de la frontera, ... del país d'exportació.
- Formalitats duaneres d'exportació. Son les despeses derivades dels tràmits de la duana d'exportació: obtenció de documents duaners i administratius (DUA, llicències d'exportació, ...), agent de duanes i/o transitaris, inspeccions de duana, impostos d'exportació, etc.
- Manipulació de la mercaderia en el port d'embarcament, aeroport de sortida, terminal TIR, terminal grupatge, magatzem frontera,....del país d'exportació.

2. Les despeses internacionals estan formades per els dos conceptes següents:

- Transport principal. Transport terrestre (per carretera o per tren), marítim o aeri del país d'exportació al país de destí.

- Assegurança de la mercaderia i del transport. El transport té una assegurança inclosa estandarditzada per pes o volum, variant segons el tipus de transport. Aquesta quantitat es pot incrementar pagant un plus addicional.
En aquest concepte també s'inclou la prima de l'assegurança del transport de la mercaderia, obtingut per una companya d'assegurança.
3. I per últim en les despeses en el país destí s'inclouen:
- Manipulació de la mercaderia en el port de destí, aeroport d'arribada, terminal TIR, terminal grupatge, magatzem frontera,.... del país destí.
 - Formalitats duaneres d'importació. Son les despeses derivades dels tràmits de la duana d'importació: obtenció de documents duaners i administratius (DUA, llicències d'importació, ...), agent de duanes i/o transitaris, impostos d'importació (aranzels, impostos especials,...), inspeccions de duana, etc.
 - Transport interior del port de destí, aeroport d'arribada, terminal de contenidors, grupatges, ... a la fabrica o magatzem del comprador o importador.
 - Recepció o descarrega de la mercaderia del camió, vagó o contenidor a la fabrica o magatzem de l'empresa compradora (del país destí).
- **Bases para el cálculo** de diferentes conceptos en la formación de precios a la exportación / importación
 1. Seguro de la mercancía.
El seguro de la mercancía se calcula sobre el Precio CFR o CPT, pero sobre el 110% i no sobre el 100%, ya que es la cobertura mínima prevista (cubrirá el precio previsto en el contrato más un 10%), según se indica en los Incoterms 2000.
 2. Arancel.
El arancel se calcula sobre el precio CIF o CIP.
 3. IVA (VAT) / Impuestos indirectos o interiores.
El IVA o los Impuestos a liquidar en la aduana se calculan sobre el precio:
(CIF ó CIP + aranceles).

BIBLIOGRAFIA BÁSICA

ESCUELA DE ORGANIZACIÓN INDUSTRIAL, supervisión de O. Llamazares (2005): *Curso superior de Estrategia y gestión del Comercio Exterior*. Madrid. ICEX (Instituto Español de Comercio Exterior) y Consejo Superior de Cámaras.

SERRA, M. (2005): *Gestió del comerç internacional I*. Barcelona. Edita: Generalitat de Catalunya; Departament d'Indústria, Comerç i Turisme y Direcció General de Comerç i COPCA.

BIBLIOGRAFIA COMPLEMENTARIA

DIEZ VERGARA, M. (1997): *Manual práctico de Comercio Internacional*. Bilbao. Ediciones Deusto.

CCI (Cámara de Comercio Internacional) (2000): *Incoterms 2000*. Barcelona. ICC Publishing, S.A. Versión española.

CCI (Cámara de Comercio Internacional) (2010): *Incoterms 2010*. Barcelona. ICC Publishing, S.A. Versión española.

ENRIQUEZ DE DIOS, J.JOSE (1994): *Transporte Internacional de mercancías*. ESIC Editorial y ICEX, Madrid.

OGEA, M. y SALINAS, P. (1995): *Fiscalidad del Comercio Exterior*. Madrid. ICEX (Instituto Español de Comercio Exterior).

REFERENCIAS INTERNET

Totes las Web's assenyalades en el text de la unitat.